

KOLEGAMENTO CH VIDEO
Rocca di Papa, 10. dubna 2010

Myšlenka:

„Náš vztah s Nejsvětější Trojicí“

Drazí,

V našem nitru je nesmírný poklad. Popsali jsme ho také jako propast, hlubinu, jako nekonečno v našem nitru, jako božské slunce v našem nitru: Je to Nejsvětější Trojice. Máme tedy možnost žít s ní, zaslechnout volání, abychom se v ní zráceli a tak znovu byli proniknuti Kristem. Můžeme s ní rozmlouvat, když zavřeme okenice své duše vůči vnějšímu světu, abychom je otevřeli vůči vnitřnímu.

Je to pozvání, abychom setrvali v nebi, které je v našem nitru, kde Věčný žije a je tím pravým Bytím.

Není to však jen modlitba, k čemu nás pobádá Nejsvětější Trojice v nás. Tři božské osoby, které jsou jedinou Láskou, touží mít nebeský vztah s každým z nás; i když způsobem navzájem od sebe odlišným.

Otec. Máme Otce. V našem nitru je přítomen Otec. Ten nebeský Otec, který stvořil a podpírá nezměrné stvoření, vesmír, v němž jsme ponořeni jako kapka v oceánu. Ten je také zde, v našem malém srdci.

Tento Otec je opravdovým otcem a náš kontakt s ním je různorodý: k němu se například obracíme v oné nejbožštější modlitbě, kterou lze vyslovit, v modlitbě *Otče náš*. Vzýváme jej v Ježíšově jménu, abychom obdrželi žádané milosti.

Avšak pro nás je typické to, co zdůrazňuje naše charisma a co doporučuje sv. Petr: Na něj hodit všechnu svou starost (srov. 1 Petr 5,7).

A příznějme kolikrát se stalo (nesčíslněkrát), že když jsme s vírou hodili své starosti do jeho srdce, byli jsme od nich velmi rychle osvobozeni, vyprchaly do prázdna a jeho láska je vyřešila!

Takto se totiž chováme k otci: spolehneme se na něj ve všem a se vším, protože jsme si jím jisti. A otec je takový: je oporou a jistotou syna, který se jako dítě bezstarostně vrhá do jeho náruče.

Slovo. V našem nitru je i Syn: Slovo Boží, které se vtělilo – Ježíš.

Ježíš je v našem nitru.

Jaký s ním máme vztah, zvláště od doby, co žijeme náš velký Ideál? Různý, mnohostranný. Naučili jsme se například hluboce jej milovat v různých podobách jeho přítomnosti: v Eucharistii, ve Slově, v jednotě mezi bratry, v chudých, v představených, kteří jej reprezentují..., v hloubi svého srdce.

Je však jedna specifická podoba Ježíše, v níž jej rozpoznáváme a milujeme jako snoubence našich duší: je to Ježíš ve své opuštěnosti. A víme, jakým snoubencem byl a bude pro nás až do konce našeho života. To On nás podpíral ve všech, všech životních zkouškách a vnukal nám jak je překonávat, abychom znovu navrátili do svého života světlo, pokoj a sílu.

Ježíš opuštěný, náš snoubenec!

Třetí je Duch Svatý. Ten Duch, s jehož božskými účinky se setkáváme v lidech, ve společenství obnoveném jeho přítomností, jeho atmosférou. Ten Duch, jemuž se s jistotou svěřujeme jako svému druhému já; který vždy odpoví, když jej vzýváme a vnuká nám slova moudrosti; který nás utěší, podpírá a miluje výjimečnou láskou jako opravdový přítel. Duch Svatý je naším přítelem.

Otec, snoubenec, přítel. Co více bychom si mohli přát? A ti tři-jeden (kteří jsou jeden), jediná Láska, přebývá v našem srdci.

Uvažujme o tom příští měsíc společně s Pannou Marií, na kterou sestoupil Duch Svatý a moc Nejvyššího – Otce – ji zastínila. S Marií, ve které se vtělilo Slovo. Udržujme a posilujme tyto vztahy s ní, zatímco budeme nadále žít přítomný okamžik a takto se začleňovat do věčné přítomnosti, v níž je Bůh, v níž tito Tři žijí tak, jako jsou živí v našem malém srdci.

Zprávy

Chiara Repetto:

Celý svět si připomíná Chiaru.

Cena Politickému hnutí pro jednotu z Jižní Koreje

Chiara Luce – vzor svatosti

Veliký dar pro celé Hnutí

Vítejte!

Marco Aquini: Ahoj všem!

Chiara R.: Velkou část tohoto kolegamenta věnujeme mnoha oslavám, které proběhly ve světě jako připomínka Chiary ve druhém výročí jejího odchodu do Ráje.

Ačkoli jednotlivé oslavy se od sebe velmi lišily (dosud jich proběhlo 622), všechny měly jednoho společného jmenovatele: Chiara je živá jako nikdy předtím a je neustále činná, čímž napomáhá k tomu, aby se uskutečňoval její a Ježíšův sen: jednotu všech, všeobecné bratrství.

K této příležitosti poslala Emmaus do všech zón poselství: „Jak můžeme vyjádřit Chiaře nejlepším způsobem naše díky?“ ptá se a uzavírá: „Jděme všichni společně kupředu, její cestou, a žijme Ideál, pro který dala Chiara život: všeobecné bratrství. Jsem s vámi všemi v tomto úsilí.“

Je nemožné zachytit všechno to, co se událo 14. března.

Pozastavíme se pouze u některých setkání a učiníme tak rychlou cestu kolem světa.

(hudba)

Marco: Řím si připomněl Chiaru skrze různé události, které byly na programu během března a dubna. Shrňme si je:

13. března – Mše v bazilice Sv. Jana na Lateránu.

14. března – Veřejné setkání na Campidogliu pod názvem „CHIARA LUBICHOVÁ: Život pro jednotu“.

20. března – Na Papežské univerzitě Urbaniana proběhla konference řeholníků a řeholnic pod názvem „Jako v nebi, tak i na zemi“.

27. března – V Iglesias (Sardínie) poprvé městská ulice dostala název „Chiary Lubichové“.

14. dubna – Velvyslanec Itálie při Svatém stolci pozval akreditované diplomaty na představení osobnosti a díla Chiary.

15. dubna – Città Nuova uspořádala v divadle Palladium kulatý stůl na téma: „CHIARA LUBICHOVÁ – Kultura jako dialog.“

(hudba)

2700 osob se zúčastnilo „ztišení plného kontemplace“ na mši, která byla slavena 13. března v „přeplněné a pozorné“ bazilice Sv. Jana na Lateránu – tak ji definoval arcibiskup Gianfranco Ravasi, předseda Papežské rady pro kulturu, který mši sloužil.

Mons. De Fiores – známý mariolog – to komentoval: „Je cítit, že Chiara zanechala v Církvi i mimo ni hlubokou stopu. (...) Pochopil jsem, že její výzva k jednotě odpovídá na hluboké očekávání, jež je ukryto v srdci každé lidské bytosti bez rozdílu.“

Mons. Ravasi: Jsem vděčný Marii Voce a všem zodpovědným za to, že mě přizvali do této atmosféry.

Marco: Mons. Ravasi ve svém kázání připomněl, že moudrost a jednota jsou dvě klíčová slova Chiařina života, a zdůraznil, že „je důležité, abychom o nich i nadále svědčili v tomto světě, který je tak roztržštěn, že připomíná mozaiku.“

Mons. Gianfranco Ravasi, předseda Papežské rady pro kulturu: (...) Je to mozaika, kterou vytvořil Bůh, mozaika složená z lidí, kultur a etnik, mozaika, v níž se však jednotlivé kamínky začaly odlupovat, takže jejich barevné hromádky tu leží opuštěné na zemi. Vytratil se projekt harmonie a jednoty. (zpěv)

Marco: Zpěvy Gen Verde přispěly k vytvoření intenzivní modlitební atmosféry. (zpěv)

14. března se v Campidogliu pod patronátem Římské radnice a Rady kraje Lazio slavilo desetileté výročí udělení čestného římského občanství Chiaře. Sál Julia Cézara (sídlo Komunální rady), Výstavní síň a Síň válečných vozů hostily přes 1000 osob: politické a náboženské představitele, osobnosti uměleckého, zábavního a kulturního světa, diplomaty i odborné pracovníky...

Mons. Stanislav Rylko, předseda Papežské rady pro laiky: Je to důležitý okamžik, že si připomínáme tuto tak významnou osobnost, která tak hluboce zasáhla do života církve i do života našeho světa.

Marco: Po úvodních zdravicích pozvaných osobností byla na programu připomínka římského čestného občanství, kterou Chiaře udělila komunální rada 22. ledna roku 2000.

Chiařin život stručně představil videodokument, který ukázal jednotlivé etapy její prorocké cesty za jednotou. Na živo jej komentovali svědci: z harlemské mešity...

Izák El-Paša, imám harlemské mešity, New York, USA (anglicky): Ujišťuji vás, že pakt, který uzavřela Chiara s imámem W.D. Mohammedem, nikdy nevyhasne. (hudba)

Marco: ... ve Fontem s kmenem Bangwa...

Martin Nkafu: (...) v tom, co Chiara dělala, byla ruka Boží.

Marco: ... v Brazílii, když odstartovala projekt Ekonomiky společenství, před Koloseem během radostného setkání s chlapci a děvčaty na Superkongresu 2002. (hudba)

Emy Leoni (gen 2): (...) bylo mi 13 a to, co mi nejvíce zůstává v srdci, je nesmírná Chiařina důvěra právě v nás mladé.

Marco: Široký prostor byl dán operaci Roma Amor. V městě Řím byla utkána tenká, ale pevná síť jednoty, která se vyjadřuje v solidaritě a v sociálních aktivitách a do níž se zapojují mladí i staří, politici i prostí občané. (potlesk)

Francesco Rutelli, bývalý primátor Říma: Slova, která jsme dnes večer slyšeli a která Chiara opakovala během celého svého života, i její svědectví, to vše se jeví jako prorocké, především však jednota. Je to slovo, které bychom měli dnes vyslovovat častěji a které bychom měli více sdílet. (hudba)

Chiara R.: V Chile se připomínka Chiary odehrála v dramatickém rámci situace po zemětřesení, které tuto zemi postihlo v katastrofálním rozsahu. Za těchto podmínek přijela 9. března do Chile Bruna Tomasi, jedna z prvních Chiařiných družek, a byla přijata v klimatu vděčnosti a dojetí. Tato její návštěva přinesla veškerou lásku Díla. (hudba)

Bruna se nejprve setkala se zonální radou, s fokolaríny a fokolarínkami, s chlapci a děvčaty gen 2 i gen 4. (hudba)

Poté, 13. března, proběhlo setkání interních s dojemnými zkušenostmi: byly to zkušenosti chlapců a děvčat gen, kteří podnikli tři expedice do oblastí nejvíce zasažených zemětřesením, fokolarínek z Concepción a jedné rodiny ze Santiaga, která přišla o dům. Je to zkušenost toho, že „všechno se hrouť, ale zůstává jistota, že Bůh-Láska povstane z těchto sutin“. Je to ten Bůh-Láska, kterého Bruna svým svědectvím přesvědčivě vtiskla do srdcí přítomných.

V neděli 14. března se v Santiagu konalo poslední setkání, určené širšímu publiku. Oslovující bylo hlavně vyprávění Bruny o prvních časech s Chiarou – tehdy, v situaci druhé světové války, se stalo totéž, co se stalo i nyní v Chile zdevastovaném zemětřesením: objevujeme, že zůstává pouze Bůh. Ale Bůh je láska a my, synové a dcery jednoho Otce, jsme si všichni bratry a sestrami.

Setkání se uzavírá slavnostní mší při příležitosti druhého výročí úmrtí Chiary. Během mše je vysvěcen na kněze jeden z Chiařiných duchovních synů – Juán Ortíz, první chilský fokolarín kněz.

Kardinál Francisco Javier Errázuriz, arcibiskup Santiaga, připomněl Chiaru dojemnými slovy, zmínil se o Chiařině umění milovat a vše uzavřel tímto povzbuzením: „vybudujme nové lidstvo, kde plamen lásky a jednoty bude znamením identity a občanským průkazem, ... budme poutem jednoty a pokoje, mostem spojujícím lidi

a budme tak sjednoceni, abychom mohli společně opět vybudovat Chile". (hudba)

Marco: V Oceánii se oslavy připomínající Chiaru nesly v duchu živé účasti místní církve.

Na Novém Zélandě, na vzpomínkové mši za Chiaru, která byla slavena ve wellingtonské katedrále, zdůraznil arcibiskup John Átcherley Dew velikost a univerzalitu Chiařina charizmatu.

V Melbourne se mše konala v Centru Mariapoli za účasti celé místní komunity. Arcibiskup mons. Dennis Hart zde prohlásil: „Vy jste vyslanci Kristovy lásky ve světě“.

V Sydney byl život a dílo Chiary představeny na setkání s názvem „... A my jsme uvěřili v Lásku“.

Následně mons. Julian Porteous, pomocný biskup, odsloužil mši. Tím, co viděl a slyšel, byl tak zasažen, že řekl, že sice o Hnutí něco četl, ale že pro něj bylo mnohem cennější moci osobně potkat společenství, které žije spiritualitu jednoty. (hudba)

Chiara R.: „Chiara Lubichová v srdci moderní utopie“ je příznačný název jednoho z mnoha článků, v nichž tridentské deníky komentovaly iniciativu univerzity Chiařina rodného města.

Nevidaná interdisciplinární spolupráce umožnila, že dva roky po smrti Chiary se v Tridentu uskutečnil dvoudenní vědecký kongres zabývající se životem a dílem této význačné rodačky. Název: „Chiara Lubichová z Tridentu do celého světa: dopad jedné historie“. Místo: Sál spolupráce, srdce tridentské občanské společnosti. (krátká ukázka z programu)

Šlo o první konferenci tohoto druhu, na níž se vystřídaly vzpomínkové a vědecké příspěvky myslitelů z Itálie i z jiných evropských univerzit.

Byl analyzován vliv Chiary Lubichové na dějiny italské spirituality po druhé světové válce, ale i na specifické sektory jako ekonomie, sdělovací prostředky, mezináboženský dialog. Zkoumal se i její význam pro teologii, filozofii, pedagogiku a sociologii. Taková byla hlavní témata této konference. (krátká ukázka z programu)

„Aktuálnost myšlení Chiary Lubichové tkví v tom, že měla představu lidstva založeného na radikální lásce k bližnímu,“ prohlásil Salvatore Abbruzzese, sociolog a šéf vědecké rady, a dodal:

Salvatore Abbruzzese, ředitel Katedry humanitních a společenských věd, Tridentská univerzita: Jsem přesvědčen, že díla jako je to, které vytvořila Chiara Lubichová, slouží nejen jako místa, kde se upevňuje síť společenských a mezilidských vztahů, ale působí i jako laboratoře sociální inovace, které jsou schopné aktivovat nové

procesy v prostředí občanského života, čili tam, kde se utváří život společnosti: v prostředí ekonomickém, politickém a kulturním.

Chiara R.: Myšlení a život Chiary Lubichové, jak bylo mnohokrát řečeno, jsou hozenou rukavicí moderní kultuře – jde o utopii života založeného na vztazích, které jsou rozhodujícím kritériem kvality společenského života. Tak je tomu i v ekonomii díky modelu Ekonomiky společenství.

Stefano Zamagni, řádný profesor politické ekonomie, Boloňská univerzita: Chiara v podstatě říká: uvědomte si, že existuje i jiný způsob, jak dělat ekonomii. Jde o způsob, který z právního hlediska náleží do osobní sféry, ale který má za cíl společné blaho.

Chiara R.: Také pro moderní filozofický individualismus představuje „primát lásky“ výzvu.

Luigi Alici, řádný profesor morální filozofie, Univerzita v Maceratě: Věřím, že Chiarařino proroctví uznává původní sounáležitost lásky a lidské existence. A tuto původní sounáležitost uznává právě v jejím nejhlubším kořeni, kterým je fakt, že člověk je jedinou bytostí na zemi, v němž se setkává konečné s nekonečným.

Chiara R.: Historik Michele Nicoletti poznamenal, že „z lidského zoufalství“, mezi sutinami, se Chiara Lubichová rozhoduje „myslet na bolest druhých“, čímž se rodí vtělený ideál, který je „otevřený pro nekonečný horizont vzkříšení“.

Z těchto úvah vyvstala osobnost Chiary, která překvapila akademiky a nejen je, osobnost plná a myšlenkově nová, osobnost, v níž se snoubí mystický rozměr s konkrétními činy i s univerzalitou poselství. Takovéto obsahové bohatství by mělo být předmětem dalšího bádání.

Závěry shrnuli prorektor univerzity, primátor Andreatta, vedoucí představitelé okresu i kraje, zmocněnec pro mezinárodní solidaritu i delegát tridentského arcibiskupa. V hledišti seděl jako významný host Romano Prodi. (hudba)

Marco: V Jeruzalémě bylo druhé výročí odchodu Chiary připomenuto poblíž mimořádně symbolického místa – jde o schody, po nichž podle tradice sešel Ježíš po poslední večeři, když se na Otce obrátil s modlitbou za jednotu. (zpěv)

13. března dopoledne se komunita Hnutí ve Svaté zemi shromáždila v kostele Sv. Petra in Gallicantu, kde odsloužil mši Youséf Rizék, palestinský kněz fokolarín; přítomen byl i mons. Antonio Franco, apoštolský nuncius v Jeruzalémě.

Mons. Antonio Franco, apoštolský nuncius v Jeruzalémě: Chiara pro nás byla darem, a to i ve způsobu, jakým prožívala požadavek společenství. Zůstává pro nás vzorem.

Marco: Následně se na pozemku vedle kostela, který patří Dílu Mariinu, konala velmi významná slavnost: Chiaře byl dedikován olivový háj. Prostorem se nesly zpěvy i četba mnoha poselství, která dorazila z celého světa, a odkrytí pamětní desky bylo doprovázeno přednesem žalmů v arabštině a v hebrejštině. Dojímavá byla svědectví některých členů komunity o velikém vlivu, který měla Chiara na jejich život. Krásná a hluboká byla i slova židovských a muslimských přátel.

Všichni měli radostný pocit, že učinili krůček k uskutečnění přání, které vyjádřila Chiara, když v roce 1956 toto místo navštívila: aby právě na území oněch schodů mohlo vzniknout fokoláre, které by uchovávalo živou přítomnost Ježíše uprostřed. (hudba)

Chiara R.: Více než tisíc osob se zúčastnilo různých vzpomínkových akcí na Pobřeží slonoviny, v Bobo (v Burkině Faso), v Cotonou a v Parakou (v Beninu), v Lomé (v Togu) a v Sierra Leone. Každá oslava byla specifická, všechny však spojovala jediná touha: pozvednout chvalozpěv Chiaře za všechno, co neustále působí v srdci každého.

V citadele Victoria v Man se více než 400 osob zúčastnilo slavnostní mše, jež byla zasazena do nedělních farních oslav „Sainte Marie“. Mnozí si oblékli tradiční „pagne“, hábit určený speciálně pro významné příležitosti, na němž byly vytištěny podobizny Chiary.

Život podle Chiařina Ideálu, o němž svědčili někteří členové Díla, ukázal vitalitu Chiařina lidu, který se zrodil z Evangelia. Při obětování darů jsou k oltáři neseny plody země spolu s kostkou lásky a s globusem – opravdu symbolické dary...

V Abidžan bylo oslovující svědectví několika osob, kteří po mnoha letech obnovili kontakty s Hnutím.

V Burkině Faso se slavilo i otevření mužského fokoláre, které bylo přijato komunitou i církví jako znamení Chiařiny lásky k tomuto lidu. (hudba)

Marco: 6. března si obec Grottaferrata připomněla Chiaru, která zde v letech 1957-1965 bydlela. Věnovala jí obecní park přímo před vilou Maria Assunta, což je dům, který byl léta sídlem našich setkání a formačních škol, než se postavilo Centro Mariapoli v Rocca di Papa a citadela Loppiano. (hudba)

Mauro Ghelfi, starosta Grottaferraty: Na celém světě jsou dnes různé věci věnovány Chiaře Lubichové, takže Grottaferrata nesmí zůstat pozadu (...) chceme přispět k tomu, aby se šířilo opravdové bratrství. Doufejme, že toto pouto mezi všemi lidmi bude stále silnější.

Marco: A mons. Martinelli, biskup Frascati:

Mons. Raffaello Martinelli, biskup Frascati: Když mi řekli, že dedikují Chiaře Lubichové náměstí v Grottaferratě, řekl jsem si, že je to přesně v souladu s její spiritualitou, se spiritualitou, která je otevřená vůči světu a vůči Bohu. A touto dimenzí otevřenosti a univerzálnosti tedy myslím můžeme uctít Chiaru Lubichovou. (potlesk)

Marco: Rovněž archimandrita Fabbricatore, exarcha opatství sv. Nila připomněl „Chiařinu spiritualitu, která míří k všeobecnému bratrství“.

Poté byla odhalena pamětní deska stojící u vchodu do parku s tímto Chiařiným mottem: „Milovat všechny, milovat vždy, milovat jako první“.

Následovalo setkání iniciované obcí, na němž byla občanům představena Chiara. Významným svědkem byla Eli, která prostřednictvím rozhovoru zdůraznila mimo jiné Chiařinu schopnost nacházet božské v každodenním životě.

Množství svědectví lidí, kteří žili v Grottaferratě v letech 1957-1965, ukázalo síť vztahů bratrství, kterou Chiařin Ideál v oněch letech dokázal vytvořit. Tento ideál působí v tomto městečku v kraji Lazio i dnes díky novým generacím.

Odpolední program byl završen koncertem obecního sboru. Všichni cítili radost, dojetí a vděčnost. (hudba)

Chiara R.: 14. března, druhé výročí odchodu Chiary Lubichové do nebe – v Hong Kongu nemohlo být vybráno lepší datum k mohutným oslavám čtyřicátého výročí zrodu Hnutí fokoláre v Číně, čili výročí otevření prvního „fokoláre“ roku 1970 právě v tomto městě.

Při této příležitosti přijeli do Hong Kongu někteří z prvních „protagonistů“ oněch dob, a někteří přijeli z velké dálky: Giò Vernuccio a Silvio Daneo, průkopníci Hnutí v Asii, přijeli z Itálie, zatímco z Afriky přijela Rubi Tong, první čínská fokolarínka. Stephen Lo, první čínský fokolarín, je v současnosti zodpovědný za zonettu Hong Kongu.

Oslavy tohoto čtyřicetiletí se poté přesunuly 21. března do Macaa, kde je pěkná komunita, do níž patří i biskup nejstarší asijské diecéze mons. José Lai, který poznal Chiaru, když byl ještě seminaristou, a zůstal s ní stále ve spojení. Na Taiwanu byla Chiara připomenuta na celodenním setkání v Taipei.

V Hong Kongu se setkání ve velkém divadelním sále katolické školy Kowloon Bay zúčastnilo přes 500 osob: katoličtí křesťané i křesťané jiných církví se svými biskupy, věřící jiných náboženství, sociálně angažovaní lidé či lidé pracující v nejrůznějších sektorech občanské společnosti. „Lid“ charakteristický různorodostí, ale ještě více jednotou, která je podstatou velikého Chiařina Ideálu, který Číňané přijali s nadšením a důsledností.

Emeritní biskup diecéze Hong Kongu, známý kardinál Joseph Zen, vyprávěl o svém prvním setkání s fokoláre v dávném roce 1957, když byl studentem v Turíně: „Někdo si tenkrát dělal z fokolariů legraci a říkal o nich, že jsou to ti, kteří nedělají nic jiného, než že se mají rádi... – řekl kardinál – ale podívejte se teď, čeho jsme svědky!“ Nový biskup mons. John Tong Hon definoval Hnutí jako „nenahraditelný vzorek ekumenismu a mezináboženského dialogu“.

Pozadu nezůstal ani anglikánský biskup z Kowloon, rev. Soo Yi Bo, který vyjádřil své naléhavé přání, aby se spiritualita jednoty rozšířila všude. Dojemná byla slova ctihodného Koka Kwonga, čelního představitele buddhistické komunity, který poznal Hnutí v roce 1979 a zůstal jeho věrným přítelem, podporovatelem i šířitelem.

Otec Filippo Commissari, misionář, který v 60. letech připravil cestu pro fokoláre v Číně, Stephen Lo, Rubi Tong, Silvio Daneo a Giò Vernuccio vyprávěli o prvních krocích Hnutí v Hong Kongu. (hudba)

Svědectví, která následovala, byla konkrétním důkazem toho, jak Ideál jednoty pronikl do každého aspektu občanské i náboženské společnosti. Pozoruhodná byla zkušenost jedné skupiny z Hnutí, která se věnuje pomoci handicapovaným lidem v Guang Zhou, hlavním městě velké provincie Guang Dong (bývalý Kanton), s překvapivými, často netušenými výsledky. (hudba)

Byl to den, kdy zaznělo dvojí poděkování: Chiaře za dar charizmatu jednoty, a ještě jednou Chiaře a všem, kteří ji následovali, za to, co Hnutí fokoláre učinilo v Číně za čtyřicet let. (hudba)

Marco: Emmaus a Giancarlo byli v Miláně od 15. do 22. března, aby se tam zúčastnili oslav vyhlášených radnicí u příležitosti Chiařina výročí.

Mimo program proběhla návštěva u kardinála Martiniho i schůzka s mons. Julianem Carronem v sídle hnutí Comunione e Liberazione. Z rozhovoru, který Carron a Emmaus poskytli časopisu Città Nuova, jasně vyplývá, jak charizmata těchto dvou hnutí vedou dialog a jak se doplňují. (ukázka)

Setkání se zonální radou umožnilo Emmaus a Giancarlovi hlouběji proniknout do života Díla (krátký úryvek) a byla to sama moudrost, kdo řídil rozhodnutí ohledně budoucích kroků.

17. března se na milánské radnici v prestižním sále Alessi uskutečnila konference pod názvem „Semena bratrství pro sjednocenější svět“. Kromě primátorky Letizie Moratti byla přítomna řada osobností ze světa politiky i z finanční a podnikatelské sféry. Emmaus předala všem živou Chiaru, která odpovídá na ty nejpalčivější požadavky.

Primátorka toto setkání komentovala:

Letizia Moratti, primátorka Milána: Důvodem, proč se Chiara podařilo předat toto své poselství a tyto své hodnoty celému světu, je to, že je sdílela, že je sdílela ve znamení jednoty a ve znamení bratrství. (...) A mohu dosvědčit, že tyto hodnoty lze opravdu uskutečňovat v našem městě, v každodenním životě... (krátká ukázka z televizního zpravodajství)

Marco: Tisk i regionální televizní stanice věnovaly této události značný prostor. (ukázka)

18. března se konala mše v bazilice sv. Ambrože, při níž byli všichni účastníci vtaženi do nádherné atmosféry. Concelebrovalo 40 kněží a hlavním celebrantem byl kardinál Tettamanzi, který v závěru svého kázání řekl:

Kardinál Dionigi Tettamanzi, milánský arcibiskup: Prosme Pána, aby charisma jednoty s Bohem a s bližními, které Chiara žila s nebývalou velkodušností, vstoupilo do našich životů i do života mnoha dalších. Prosme, abychom toto charisma žili v prostotě, pokoře a radosti, aby tak ve světě zazářila svatost církve. (hudba)

Marco: 20. března odpoledne hostilo divadlo Arcimboldi, nádherná budova, kterou dala k dispozici radnice, přes 2000 interních; (hudba) na programu byla krátká oslava a poté dialog Emmaus a Giancarla s přítomnými: (úryvek otázky) představitelům různých povolání v Díle se dostalo vyjasňujících odpovědí.

Emmaus: Nejčastěji je odpovědí, kterou máme dát, sám náš život. Tváří v tvář životu se nediskutuje. Takže: skutky!

Marco: V neděli 21. března se ve Frontignanu uskutečnilo setkání s fokolarínami a fokolarínkami – byl to hluboký okamžik sdílení. (úryvek)

Poté byla v zahradě ležící naproti Centru Mariapoli Luce odhalena pamětní deska, která zviditelní Chiaru, prorockou hlasatelku všeobecného bratrství. (potlesk)

Chiara R.: O tomto druhém Chiařině výročí informovala řada rozhlasových i televizních reportáží, zvláště v Itálii. Pouze v Itálii vyšlo v laických denících a týdenících 112 článků a 61 článků vyšlo v katolickém tisku.

K tomuto výročí vyšly navíc i různé knihy. Città Nuova publikovala dva nesmírně zajímavé svazky obsahující cenné dosud nevydané Chiařiny texty: „Našla jsem lásku – Cesta modlitby s Chiarou Lubichovou“ a „Dopisy z prvních dob – Na počátku nové spirituality“. Poslední titul vyšel i francouzsky v nakladatelství Nouvelle Cité, které navíc vydalo knihu „Personalismus a spiritualita jednoty, s Emmanuelem Mounierem a Chiarou Lubichovou“.

Ve Španělsku vydalo nakladatelství Paulínek knihu „Chiara Lubichová, její dědictví“, jejíž autorkou je novinářka Franca Zamboniová.

Italské nakladatelství La Scuola vydalo knihu „Lubichová – Výchova jako život“.

Ve Spojených státech vydalo nakladatelství New City Press knihy „Nejvyšší cíl výchovy“ a „Bůh tě nesmírně miluje“, což je sbírka Chiařiných textů, která vyšla i chorvatsky v nakladatelství Novi Svijet. (hudba)

Marco: Cena Politickému hnutí pro jednotu z Jižní Koreje.

V národním Parlamentu Jižní Koreje působí aktivní skupina poslanců, kteří se hlásí k Politickému hnutí pro jednotu. Emmaus se s některými z nich setkala při své nedávné návštěvě Koreje a povzbudila je v jejich úsilí o politiku, která by byla založena na bratrství.

Z mnoha jejich iniciativ jmenujme vytvoření stálého politického Fóra za jednotu, jež od roku 2008 nabízí stabilní platformu dialogu a politického plánování v rámci legislativního procesu.

Právě toto Fórum bylo 26. února předsedou národního Parlamentu veřejně oceněno jako nejlepší pracovní skupina – z šedesáti existujících výborů – v Parlamentu a v Ústavní radě.

Finanční obnos, který toto ocenění doprovázel, byl okamžitě poslanci z tohoto Fóra určen k vytvoření nové „Školy společenské a politické výchovy“, kterou Politické hnutí pro jednotu v Koreji plánuje otevřít letos na podzim.

Chiara R.: Chiara Luce – vzor svatosti.

13. března biskup diecéze Acqui, Pier Giorgio Micchiardi, oficiálně oznámil blížící se beatifikaci Chiary Badano, gen 2 z městečka Sassello (severní Itálie), která v roce 1990 v 18 letech odešla do ráje po bolestivé nemoci.

Chiara poznala Hnutí fokoláre v roce 1981, když se s rodiči zúčastnila Familyfestu v Římě. Pro všechny tři tak začal nový život. Ve svém městečku Sassello Chiara začíná žít radikálně Evangelium, které ji tak uchvátilo, a spiritualita jednoty, kterou se živí, se stává jejím životním stylem. Tato radikalita neochabne ani v okamžiku zkoušky, když ji v 17 letech rakovina kostí upoutá na lůžko. (hudba)

Při častých pobytech v nemocnici i při velice bolestivých léčebných zákrocích je vždy připravena říkat své „ano“ Ježíšovi ukřižovanému a opuštěnému. Je zvyklá opakovat: „Pro tebe, Ježíši, chceš-li to ty, chci to i já“. Její život je svědectvím, že Láska přemůže všechno, a do této Lásky Chiara vtahuje všechny ty, kteří se s ní setkávají. (hudba)

V posledních měsících ji opouštějí síly, ale zůstává klidná a silná. „Už nemám nic – svěruje se – ale mám ještě srdce a s ním můžu milovat“. Chiara Lubichová, s kterou má velmi úzký a hluboký vztah, jí dává nové jméno „Luce“ (světlo). (píseň)

Chiara (z projevu Chiary Lubichové (9. března 2000)): Chiara Luce. Kolik světla je v naší Chiaře! Vyzařuje z její tváře, z jejích dopisů, z jejích slov, z jejího života, který je celý proniknut konkrétní láskou k mnohým! Z jejího života můžeme čerpat (...) můžeme ho kontemplovat jako vzor a svědectví pro mladé i pro staré. (...) Ona učinila ze svého utrpení svatební píseň!“. (píseň)

Maria Teresa Caviglia Badano, matka Chiary Luce: Bylo zřejmé... že její odchod se blíží (...) Vložila mi ruku do vlasů a všechny mi je rozčuchala! A pak mi řekla: „Maminko.“ „Co?“ „Ahoj, jo?! Bud' šťastná, protože já jsem šťastná! ... přesně tak to bylo.“ (píseň)

Chiara R.: V sobotu 25. září bude v římské svatyni Božské Lásky sloužena slavnostní beatifikační mše. Po ní bude následovat večerní program v aule Pavla VI. ve Vatikánu, kde zazní osobní i skupinové zkušenosti spolu s tanci, videodokumenty a zpěvy... Bude to večer „setkání s Chiarou Luce“, který vyjádří její hlubokou zkušenost s Bohem.

Následujícího dne bude kardinál Bertone v bazilice sv. Pavla za hradbami sloužit mši sv. na poděkování za uskutečněné blahorečení.

Chiara R.: Veliký dar pro celé Hnutí.

Řím, Vatikán. Na toto místo byly dopoledne 23. dubna upřeny myšlenky a modlitby členů Díla z celého světa. Přibližně ve 13 hodin přijal papež Benedikt XVI. ve své soukromé knihovně Emmaus. Ona sama vysvětluje, jak k tomuto tak očekávanému setkání došlo:

Emmaus: Požádala jsem o jeho požehnání na naši cestu do Asie a řekla jsem i to, že budu doufat, že až se z Asie vrátím, budu mu moci přinést odezvu, kterou toto požehnání určitě vyvolá. (...) Však také první věc, kterou jsem mu sdělila, byla vděčnost celého lidu našeho Hnutí, který přijal jeho požehnání s velikou láskou a radostí.

Chiara R.: Emmaus předala Svatému otci stručnou zprávu o cestě a album s fotografiemi zachycujícími nejvýznamnější okamžiky z života Hnutí. Papež si vše pozorně prohlédl a s účastí vše komentoval. Vyjádřil radost z toho, že Emmaus měla tolik příležitostí hlásat Evangelium svým svědectvím.

Když se pak podíval na fotografii Chiařina hrobu v kapli Centra Díla, intenzivně na ni zavzpomínal jako na „velikou ženu, velikou charizmatičku“ a zdůraznil, že je důležité pokračovat v cestě, kterou zahájila.

Emmaus: Řekla bych, že to bylo výborné setkání, protože jsem opravdu cítila otcovskou lásku a cítila jsem, jak moc má v srdci

Chiaru, jak připomíná (...) Chiařinu charizmatickou sílu a jak vidí v Hnutí fokoláre charizma, které je schopné budovat mosty a vytvářet jednotu na všech rovinách. Uslyšel též, že celý lid našeho Hnutí se za něj modlí a že přijímá každé jeho slovo, na což řekl, že je potěšen (...) a spokojen.

Chiara R.: Benedikt XVI. byl zaujat tím, že v současnosti probíhá 17 beatifikačních procesů s členy Hnutí, a se zvláštní radostí se pozastavil u Igina Giordaniho (Foca) a u blížící se beatifikace Chiary Luce, o níž byl dobře informován. Zdůraznil přitom, jak jsou potřebné takovéto vzory svatosti v každodenním životě.

Po této audienci Emmaus přijal státní sekretář kardinál Tarcisio Bertone. Bylo to velmi srdečné setkání, během něhož kardinál vyjádřil veškerou svou vděčnost za to, co Chiara učinila a co Dílo nadále činí ve službě církvi i na delikátním poli dialogů.

Zde naše zprávy končí.

Marco: Nashledanou za dva měsíce. Ciao všem!

Závěrečná znělka